

ÓLUVA ZACHARIASSEN
tíðindakvinna

Eg havi fingið okkurt óbehagiligt boð á facebook, men eg veit ikki, um tað er tengt at tí, at onkur vil hava meg at tiga. Tað er kanska meira mannfólk, sum trola upp á ein óbehagiligan máta. Men eg havi hildið, at okkurt líkasum hevur havt ein hóttandi tóna. Og eg skal viðganga, at **onkur hevur verið so grovur og detaljeraður, at eg havi stongt úthurðina.** Faktiskt umhugsaði eg, um eg skuldi seta navn á postkassan í nýggju húsunum orsakað av óbehagiligu boðunum. Men gjørdi tað kortini. Vildi heldur ikki vera ræðuskítur.

BJØRT SAMUELSEN
tingkvinna

Ja, okkurt havi eg fingið ígjøgnum ár og dag – men bestemt ikki nógv. Í allar flestu førum, tá eg hoyri frá fólki, er tað í sambandi við ávís mál – okkurt, tey hava uppá hjartað – og javnan herðaklapp. Einaferð fyri nógvum árum síðani var eitt dulnevnt, hóttandi bræv í postkassanum. Tað var eitt maskinskrivað bræv við ongum avsendara, og tað var skrivað við eini innbyggdari hóttan.

Eg havi eisini fingið eina hóttan umvegis Facebook í sambandi við, at eg legði fram uppskot um at loyva føroyskum bryggjaríum at bryggja sterkt. Tað bleiv so grovt, at eg skrivaði til viðkomandi, at eg goymdi øll hansara boð, og um hann ikki gavst at skriva, ja, so sá eg meg noydda til at melda hann til løgregluna. Tá gavst hann. Okkurt smávægis við sexuelllum undirtónum hevur eisini verið, men tað ignoreri eg bara. Hetta við hóttanum og boðum er tó á ongan hátt nakað, eg upplivi sum ein stóran trupulleika, tí tað er so sjáldan.

Eg havi eisini fingið eina hóttan umvegis Facebook í sambandi við, at eg legði fram uppskot um at loyva føroyskum bryggjaríum at bryggja sterkt»

»Eg haldi, at tað hoyrir ongastaðni heima at viðgera persónar á netinum, har fólk bara kunna tømja sínar lortaspannir«

HELENA DAM Á NEYSTABØ
stjóri á Handilsskúlanum í Havn

Ja, tað havi eg verið úti fyri. Serliga var ágangurin ofta harður í ringastu krepputíð, og tá ið eg var landstýriskvinna í almanna- og heilsumálum. Tá kom tað enntá fyri at onkur drápshóttan kom við postinum eisini. Eg havi tó ongantið verið bangin.

Serliga var ágangurin ofta harður í ringastu krepputíð. Tá kom tað enntá fyri at onkur drápshóttan kom við postinum eisini»

SIRIÐ STENBERG
tingkvinna

Eg fáí ofta boð frá fólki til dømis á facebook. Hesi eru í fleiri enn 90% positiv, men so kunnu tað vera nøkur, sum liggja á markinum. Men beinleiðis hótta havi eg ongantið følt meg. **Men tað er lítið hugaligt at vera úthongd á ymiskum trádum á facebook,** sum jú hendir. Serliga um tað er ósakligt og persónligt. At fólk eru ósamd, havi eg ongan trupulleika við, tað eru treytirnar í politikki.

SOLBY CHRISTIANSDÓTTIR
tíðindakvinna

Eg havi ongantið fingið hóttanir, niðrandi viðmerkingar vegna kyn ella nakað tilíkt sendandi í smsboðum, telduposti ella brævi – heldur øvugt, vil eg siga – tíbetur. Men tá tað er sagt, havi eg ofta upplivað, at bliva taggað í viðmerkingum á facebook, sum hava verið beinleiðis niðurgerandi og óreinar móti mær, mínum starvi og starvsplássi, og tað er særandi. Her meini eg ikki við generaliserandi viðmerkingarnar um KVF, men tað, at arbeiðið/produktið verður viðmerkt, og tað endar við at fara av sporinum og blíva persónligt. Tað er nakað, sum bæði særir, men so sanniliga eisini er órættvíst. Tí havi eg mangan verið noydd at seta meg á fingrarnar fyri ikki at »sláa« aftur. Í tilílkum førum er frægast at logga av. Men eg kann ikki lata vera við at spekulera uppá, um hesi, sum eru so skjót við avtrekkjaranum, tá tað kemur til at viðmerkja, høvdu havt sagt tað sama, um eg sat yvir av teimum. Eg loyvi mær at ivast stórliga. Munnu fólk ikki vera greið yvir, at skrivaða orðið mangan rakar harðari enn sagda orðið? Menniskjað við telduna, telefonina ella paddin er framvegis eitt menniskja við kenslum – óansæð um tað er tann, sum viðmerkir, ella tann, sum er til viðgerðar. Eg haldi, at tað hoyrir ongastaðni heima at viðgera persónar á netinum, har fólk bara kunna tømja sínar lortaspannir. Minnir eitt sindur um slatrimentanina, sum hevur havt eitt sera gott lív herheima:

§26 í straffelógini, um »forbrydelser imod den personlige frihed«, bannar okkum at hótta hvønn annan

»Uuuuh, onkur hevur gjørt okkurt, sum mær ikki dámar, og tí má eg skunda mær at brokka meg fyri so nógvum, sum til ber.« Facebook er eitt paradís til hetta, tí har eru næstan allir føroyingar. Eg sigi ikki, at man ikki kann taka ting og evni upp, men bara at kjakið/ viðmerkingarnar eiga at verða lyft upp. Hægri kjakstig, takk.

SONJA JÓGVANSDÓTTIR
samskipari í Samtaki:

Jú, okkurt hevur verið, og tað er sera óbehagiligt og skelkandi. Serliga trupult er tað ónavngivna, tí tú færst tú ikki vart teg fyri tí. Tíbetur eru hóttanir og niðurgerandi boð ikki gerandiskostur, men tað kemur fyri, og tá er gott at hava eitt stuðlandi bakland.

MARITA RASMUSSEN
stjóri í Kvinnuhúsinum

Nei, eg kann ikki siga, at hetta er ein trupulleiki. Einaferð havi eg fingið eitt dulnevnt sms, sum var eitt sindur fornermandi, Annars viðmerkja fólk alment tey sjónarmið, eg havi borið fram gjøgnum starvið, eg havi. Onkuntíð neiligt og onkuntíð jaligt. Annars havi eg fingið nógv boð umvegis facebook, sms og teldupostar við rósandi orðum.